ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 13ης Φεβρουαρίου 1996 *

Στην υπόθεση C-143/93,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση της Tariefcommissie te Amsterdam (Κάτω Χώρες), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Gebroeders van Es Douane Agenten BV

και

Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία και το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 482/74 της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 1974, περί κατατάξεως εμπορευμάτων στη διάκριση 23.04 Β του Κοινού Δασμολογίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/001, σ. 245),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, K. N. Κακούρη και G. Hirsch, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray (εισηγητή), P. Jann, H. Ragnemalm και L. Sevón, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

γενικός εισαγγελέας: M. B. Elmer
γραμματέας: R. Grass

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— οι εταιρίες Pell Nederland BV και Gebroeders van Es Douane Agenten BV, εκπροσωπούμενες από τους H. J. Bronkhorst, δικηγόρο Χάγης, και E. H. Pijnacker Hordijk, δικηγόρο Άμστερνταμ,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τους H. van Lier, νομικό σύμβουλο, και F. de Sousa Fialho, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον J. Stuyck, δικηγόρο Βρυξελλών,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Gebroeders van Es Douane Agenten BV, εκπροσωπουμένης από τους E. H. Pijnacker Hordijk και T. P. J. van Oers, δικηγόρο Χάγης, που έχει το γραφείο του στις Βρυξέλλες, και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους H. van Lier και J. Stuyck, κατά τη συνεδρίαση της 18ης Μαΐου 1994,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα C. Gulmann που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Ιουλίου 1994,

έχοντας υπόψη τη διάταξη περί επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας της 25ης Ιανουαρίου 1995,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα M. B. Elmer που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 20ής Ιουνίου 1995,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 1993, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Απριλίου 1993, η Tariefcommissie te Amsterdam υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, δύο προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία και το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 482/74 της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 1974, περί κατατάξεως εμπορευμάτων στη διάκριση 23.04 Β του Κοινού Δασμολογίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/001, σ. 245, στο εξής: κανονισμός 482/74).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Gebroeders van Es Douane Agenten BV (στο εξής: Van Es) και του Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen (επιθεωρητή δασμών και φόρων καταναλώσεως) στο Ρόττερνταμ.

3 Η ονοματολογία του Κοινού Δασμολογίου, που ίσχυσε μέχρι 1ης Ιανουαρίου 1988, θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 950/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, περί Κοινού Δασμολογίου (JO L 172, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 950/68). Το κεφάλαιο 23 ήταν αφιερωμένο στα «υπολείμματα και

απορρίμματα βιομηχανιών ειδών διατροφής· τροφές παρασκευασμένες για ζώα». Η κλάση 23.04 περιελάμβανε τους «Πλακούντες, ελαιοπυρήνες και άλλα υπολείμματα απομένοντα μετά την απόληψη των φυτικών ελαίων εξαιρέσει της υποστάθμης και της αμόργης».

4 Η κλάση 23.04 υποδιαιρείται ως εξής:

«Α. Ελαιοπυρήνες και άλλα υπολείμματα απομένοντα μετά την απόληψη του ελαιολάδου

Β. Λοιπά».

5 Στις 16 Ιανουαρίου 1969 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 97/69, περί της λήψεως μέτρων για την ομοιόμορφη εφαρμογή της ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/001, σ. 32, στο εξής: κανονισμός 97/69), με τον οποίο εξουσιοδοτήθηκε η Επιτροπή να θεσπίσει τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή της ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου, ενόψει της κατατάξεως των εμπορευμάτων.

6 Βάσει αυτού του κανονισμού η Επιτροπή εξέδωσε, στις 27 Ιανουαρίου 1974, τον κανονισμό 482/94. Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού ορίζει τα ακόλουθα:

«Τα υπολείμματα της απολήψεως του ελαίου σπερμάτων αραβοσίτου με διαλυτικές ουσίες ή με πίεση υπάγονται στο Κοινό Δασμολόγιο, στη διάκριση

23.04 Β, μόνον εφόσον παρουσιάζουν, υπολογιζόμενες σε βάρος επί της ξηράς ύλης, τις ακόλουθες περιεκτικότητες:

1. Για τα προϊόντα περιεκτικότητας σε λιπαρές ουσίες κατώτερης του 3 %:

— περιεκτικότητα σε άμυλο: κατώτερη του 45 %,

— περιεκτικότητα σε πρωτεΐνες (περιεκτικότητα σε άζωτο x 6,25): ίση ή ανώτερη του 11,5 %.

2. Για τα προϊόντα περιεκτικότητας σε λιπαρές ουσίες ίσης ή ανώτερης του 3 % και κατώτερης ή ίσης του 8 %:

— περιεκτικότητα σε άμυλο: κατώτερη του 45 %,

— περιεκτικότητα σε πρωτεΐνες (περιεκτικότητα σε άζωτο x 6,25): ίση ή ανώτερη του 13 %.

Εξάλλου, αυτά τα υπολείμματα δεν δύνανται να περιέχουν συστατικά που δεν προέρχονται από τον κόκκο του αραβοσίτου.»

7 Στη συνέχεια, οι κανονισμοί 950/68 και 97/69 καταργήθηκαν από 1ης Ιανουαρίου 1988 με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο (ΚΔ) (ΕΕ L 256, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2658/87). Στο πλαίσιο του κανονισμού αυτού, οι διακρίσεις 2302 10 90 και 2306 90 91 ανήκουν στο κεφάλαιο 23 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που φέρει τον τίτλο «Υπολείμματα και απορρίμματα των βιομηχανιών ειδών διατροφής· τροφές παρασκευασμένες για ζώα».

Η διάκριση 2302 10 90 έχει ως εξής:

«2302 Πίτουρα εν γένει και άλλα υπολείμματα, έστω και συσσωματωμένα με μορφή σβόλων, από το κοσκίνισμα, το άλεσμα ή άλλες κατεργασίας των δημητριακών ή οσπριοειδών:

2302 10 — Καλαμποκιού:

2302 10 10 — — Των οποίων η περιεκτικότητα σε άμυλο είναι κατώτερη ή ίση του 35 % κατά βάρος

2302 10 90 — — Άλλα».

Εξάλλου η διάκριση 2306 90 91 έχει ως εξής:

«2306 Πίτες και άλλα στερεά υπολείμματα, έστω και σπαρμένα ή συσσωματωμένα με μορφή σβόλων, από την εξαγωγή φυτικών λιπών ή λαδιών, άλλα από εκείνα των κλάσεων 2304 ή 2305:

(...)

2306 90 — Άλλα:

— — Ελαιοπυρήνες και άλλα υπολείμματα της εξαγωγής του ελαιολάδου:

2306 90 11 — — — Που έχουν περιεκτικότητα κατά βάρος σε ελαιόλαδο κατώτερη ή ίση του 3 %

2306 90 19 — — — Που έχουν περιεκτικότητα κατά βάρος σε ελαιόλαδο ανώτερη του 3 %

— — Άλλοι:

2306 90 91 — — — Φύτρων καλαμποκιού

2306 90 93 — — — Σουσαμιού

2306 90 99 — — — Άλλων».

8 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 315/91 της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 1991, που τροποποίησε τον κανονισμό 2658/87 (ΕΕ L 37, σ. 24) και τέθηκε σε ισχύ την 1η Απριλίου 1991, προσέθεσε στο κεφάλαιο 23 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας

μια συμπληρωματική σημείωση αφορώσα τη διάκριση 2306 90 91. Η συμπληρωματική αυτή σημείωση είναι η ακόλουθη:

«Η διάκριση 2306 90 91 περιλαμβάνει μόνο τα υπολείμματα από την εξαγωγή του λαδιού φύτρων καλαμποκιού, με εξαίρεση τα προϊόντα που περιέχουν συστατικά μέρη που προέρχονται από άλλα μέρη του σπόρου καλαμποκιού που δεν έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία εξαγωγής λαδιού και που έχουν προστεθεί μετά την επεξεργασία αυτή.»

9 Το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 2658/87 ρυθμίζει τη μετάβαση από το παλαιό στο νέο σύστημα ως εξής:

«Οι κωδικοί και οι περιγραφές των εμπορευμάτων που καθιερώνονται με βάση τη Συνδυασμένη Ονοματολογία υποκαθιστούν εκείνους που έχουν καθοριστεί με βάση τις ονοματολογίες του Κοινού Δασμολογίου και του Nimexe, με την επιφύλαξη των διεθνών συμφωνιών που έχει συνάψει η Κοινότητα πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, καθώς και των πράξεων που έχουν εκδοθεί για την εφαρμογή τους, οι οποίες αναφέρονται στις εν λόγω ονοματολογίες.

Οι κοινοτικές πράξεις που περιλαμβάνουν τη δασμολογική ή στατιστική ονοματολογία τροποποιούνται ανάλογα από την Επιτροπή.»

10 Βάσει της διατάξεως αυτής η Επιτροπή εξέδωσε τρεις κανονισμούς: τον κανονισμό (ΕΟΚ) 646/89, της 14ης Μαρτίου 1989, για την αντικατάσταση, σε ορισμένους κανονισμούς σχετικούς με την κατάταξη εμπορευμάτων, των κωδικών

που θεσπίστηκαν βάσει της ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου που άρχισε να ισχύει στις 31 Δεκεμβρίου 1987 από τους κωδικούς που θεσπίστηκαν βάσει της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (ΕΕ L 71, σ. 20, στο εξής: κανονισμός 646/89), τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2723/90, της 24ης Σεπτεμβρίου 1990, για την αντικατάσταση, σε ορισμένους κανονισμούς σχετικούς με την κατάταξη εμπορευμάτων, των κωδικών που είχαν οριστεί βάσει της ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου που ίσχυε στις 31 Δεκεμβρίου 1987 από εκείνους που ορίστηκαν βάσει της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (ΕΕ L 261, σ. 24, στο εξής: κανονισμός 2723/90), και τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2080/91, της 16ης Ιουλίου 1991, για την αντικατάσταση, σε ορισμένους κανονισμούς σχετικούς με την κατάταξη εμπορευμάτων, των κωδικών που είχαν οριστεί βάσει της ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου που ίσχυε στις 31 Δεκεμβρίου 1987 από εκείνους που ορίστηκαν βάσει της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (ΕΕ L 193, σ. 6).

11 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 646/89 αναφέρει στο προοίμιο:

«ότι, δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87, οι κωδικοί και οι περιγραφές των εμπορευμάτων που καθιερώνονται με βάση τη Συνδυασμένη Ονοματολογία υποκαθιστούν εκείνους που έχουν καθοριστεί με βάση την ονοματολογία του Κοινού Δασμολογίου που ισχύει από τις 31 Δεκεμβρίου 1987·

ότι, για λόγους σαφήνειας και απλοποίησης, πρέπει να τροποποιηθούν ανάλογα όσοι από τους κανονισμούς αυτούς διατηρούν ένα συγκεκριμένο ενδιαφέρον και των οποίων η μεταφορά δεν συνεπάγεται καμία ουσιαστική τροποποίηση».

12 Η πρώτη από τις δύο αιτιολογικές σκέψεις επαναλαμβάνεται αυτολεξεί στον κανονισμό 2723/90. Ακολουθεί δε η εξής αιτιολογική σκέψη:

«ότι θα πρέπει να τροποποιηθούν ανάλογα όσοι από τους προαναφερθέντες κανονισμούς εξακολουθούν να παρουσιάζουν συγκεκριμένο ενδιαφέρον και η

μεταφορά των οποίων δεν αποτελεί ουσιαστική τροποποίηση, συμπληρώνοντας έτσι μια πρώτη σειρά κανονισμών που υιοθετήθηκαν ήδη με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 646/89 της Επιτροπής».

13 Κανένας από τους κανονισμούς αυτούς δεν παραπέμπει στον κανονισμό 482/74.

14 Στις 8 Δεκεμβρίου 1988 και στις 12 Ιανουαρίου 1989, η Van Es εισήγαγε στις Κάτω Χώρες τέσσερις παρτίδες υπολειμμάτων σπερμάτων αραβοσίτου, προελεύσεως Αργεντινής που ανήκαν στην εταιρία Pell Nederland BV.

15 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, κατά την εισαγωγή τους οι τέσσερις παρτίδες διασαφήθηκαν υπό τη διάκριση 2306 90 91 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, όπως ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 1988 βάσει του κανονισμού 2658/87 χωρίς να μνημονευθεί ο κανονισμός 482/74. Κατόπιν της κατατάξεως αυτής, δεν εισπράχθηκαν ούτε εισαγωγικοί δασμοί ούτε γεωργική εισφορά.

16 Κατόπιν ελέγχου που διενεργήθηκε κατ' εντολή του επιθεωρητή εισαγωγικών δασμών και φόρων καταναλώσεως του Ρόττερνταμ, τα επίδικα εμπορεύματα κατατάχθηκαν εκ νέου στη διάκριση 2302 10 90 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, βάσει του κανονισμού 482/74. Οι αναλύσεις που διενεργήθηκαν έδειξαν συγκεκριμένα ότι η περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες ήταν κατώτερη του 3 %, η περιεκτικότητα σε πρωτεΐνες (υπολογιζομένη κατά βάρος επί της ξηράς ουσίας) ίση ή ανώτερη του 11,5 % και η περιεκτικότητα σε άμυλο (υπολογιζόμενη κατά βάρος επί της ξηράς ουσίας) ανώτερη του 45 %. Κατά συνέπεια, επιβλήθηκε γεωργική εισφορά συνολικού ύψους 1 197 831 ολλανδικών φιορινιών (HFL) για τις τέσσερις παρτίδες.

17 Μετά την απόρριψη της ενστάσεως κατά της αποφάσεως περί κατατάξεως στη διάκριση 2302 10 90, ασκήθηκε προσφυγή ενώπιον της Tariefcommissie te Amsterdam την 1 Οκτωβρίου 1990.

18 Η Van Es αμφισβητεί την εφαρμογή εν προκειμένω του κανονισμού 482/74. Συγκεκριμένα φρονεί ότι ο κανονισμός αυτός έπαυσε να ισχύει μετά την κατάργηση των κανονισμών 950/68 και 97/69 από τον κανονισμό 2658/87. Η προσφεύγουσα φρονεί εξάλλου ότι, και αν ακόμη υποτεθεί ότι ο κανονισμός 482/74 εξακολουθεί να εφαρμόζεται, θα ήταν ανίσχυρος διότι με το άρθρο 1 τροποποιεί το περιεχόμενο της κλάσεως 23.04 Β του Κοινού Δασμολογίου.

19 Το εθνικό δικαιοδοτικό όργανο, εκτιμώντας ότι η επίλυση της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του προϋποθέτει την ερμηνεία και την εκτίμηση του κύρους των επιδίκων κοινοτικών διατάξεων, αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί των ακολούθων προδικαστικών ερωτημάτων:

«1) Εξακολουθεί ο κανονισμός 482/74 να ισχύει ως προς τις τέσσερις υπό κρίση διασαφήσεις παρά τις διατάξεις του άρθρου 16 του τωρινού κανονισμού ΚΔ (Κοινού Δασμολογίου);

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί ο κανονισμός 482/74 να εφαρμοστεί εγκύρως ενόψει της υπαγωγής εμπορευμάτων στην κλάση 2306 90 91 του ήδη ισχύοντος ΚΔ, παρόλον ότι η κλάση αυτή δεν περιέχει κανένα κριτήριο για την περιεκτικότητα σε άμυλο των υπολειμμάτων από την απόληψη ελαίου καλαμποκιού;»

Επί του πρώτου ερωτήματος

20 Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαιοδοτικό όργανο ερωτά αν ο κανονισμός 482/74 εφαρμόζεται σε διασαφήσεις που αφορούν εισαγωγές προγενέστερες της 1ης Ιανουαρίου 1988, οπότε τέθηκε σε ισχύ η Συνδυασμένη Ονοματολογία.

21 Η προσφεύγουσα της κύριας δίκης φρονεί ότι η κατάργηση του κανονισμού 97/69 είχε ως συνέπεια την εξαφάνιση του κανονισμού 482/74. Υποστηρίζει ειδικότερα ότι ένας κανονισμός παύει να ισχύει αν καταργηθεί η πράξη στην οποία στηρίζεται, εκτός αν στηριχθεί εκ των υστέρων σε νέα νομική βάση πράγμα που δεν έγινε με τον κανονισμό 482/74.

22 Για να κριθεί αν ο κανονισμός 482/74 έπαυσε να ισχύει, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, μετά την κατά την 1η Ιανουαρίου 1988 κατάργηση του κανονισμού 97/69 πρέπει, πρώτον, να εξεταστεί αν με τον κανονισμό 2658/87 το Συμβούλιο ρύθμισε τα της τύχης των πράξεων που είχε εκδώσει η Επιτροπή βάσει του καταργηθέντος κανονισμού. Μόνον αν ο κανονισμός 2658/87 δεν ρυθμίζει το ζήτημα αυτό, πρέπει να εξεταστεί αν υπάρχει γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου που θα μπορούσε να εφαρμοστεί εν προκειμένω.

23 Το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμό 2658/87 κάνει λόγο μόνο για τροποποίηση των κοινοτικών πράξεων που περιλαμβάνουν τη δασμολογική ή στατιστική ονοματολογία, τούτο δε δείχνει ότι το Συμβούλιο ουδόλως θέλησε να θεωρήσει ότι όλες αυτές οι πράξεις κατέστησαν ανενεργές απλώς και μόνο διότι καταργήθηκε ο κανονισμός 97/69.

24 Το συμπέρασμα αυτό επιρρωννύει η προτελευταία αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2658/87. Συγκεκριμένα, με τη σκέψη αυτή διαπιστώνεται ότι, «μετά τη θέσπιση της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, πολυάριθμες κοινοτικές πράξεις

στον τομέα κυρίως της κοινής γεωργικής πολιτικής πρέπει να προσαρμοστούν για να λάβουν υπόψη τη χρησιμοποίησή της», πλην όμως δεν ορίζεται ότι οι πράξεις αυτές πρέπει προηγουμένως να θεωρηθούν ανενεργές.

25 Η προσφεύγουσα της κύριας δίκης υποστηρίζει επίσης ότι, αφού οι κοινοτικές πράξεις που εκδόθηκαν βάσει του κανονισμού 97/69 δεν τροποποιήθηκαν, έχασαν ήδη το αντικείμενό τους λόγω των διαφορών που υπάρχουν μεταξύ των περιγραφών και των κωδικών των εμπορευμάτων που περιλαμβάνει ο κανονισμός 950/68 και αυτών που χρησιμοποιεί ο κανονισμός 2658/87. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης ότι ένας κανονισμός περί δασμολογικής κατατάξεως όπως ο κανονισμός 482/94 μπορεί να θεωρηθεί ως σιωπηρώς προσαρμοσθείς προς τη νέα Συνδυασμένη Ονοματολογία που καθιερώθηκε με τον κανονισμό 2658/87, διότι, κατά την άποψή της, η προσαρμογή αυτή θα αντέβαινε στην αρχή της ασφάλειας δικαίου.

26 Το άρθρο 15, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2658/87 ορίζει ότι, στις κοινοτικές πράξεις, οι κωδικοί και οι περιγραφές των εμπορευμάτων που έχουν θεσπιστεί βάσει της ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου αντικαθίστανται σιωπηρά από τους κωδικούς και τις περιγραφές που καθορίζονται με τον κανονισμό 2658/87.

27 Ωστόσο, ανακύπτει το ζήτημα της ασφάλειας δικαίου. Επ' αυτού πρέπει να σημειωθεί ότι η αρχή της ασφάλειας δικαίου αποτελεί θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου (βλ., συναφώς, την απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 1983, 205/82 έως 215/82, Deutsche Milchkontor, Συλλογή 1983, σ. 2633) και απαιτεί να είναι σαφείς και ακριβείς οι διατάξεις με τις οποίες επιβάλλονται επιβαρύνσεις στους φορολογουμένους, ώστε αυτοί να μπορούν να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και να λαμβάνουν τα ανάλογα μέτρα (βλ. αποφάσεις της 9ης Ιουλίου 1981, 169/80, Gondrand Frères, Συλλογή 1981, σ. 1931, και της 22ας Φεβρουαρίου 1989, 92/87 και 93/87, Επιτροπή κατά Γαλλίας και Ηνωμένου Βασιλείου, Συλλογή 1989, σ. 405).

28 Το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, προβλέποντας ότι οι κοινοτικές πράξεις που περιλαμβάνουν τη δασμολογική ή στατιστική ονοματολογία τροποποιούνται αναλόγως από την Επιτροπή, θεσπίζει την εν λόγω αρχή.

29 Πράγματι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή με τις γραπτές της παρατηρήσεις, η διάταξη αυτή δεν της παρέχει απλώς τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει την τεχνική προσαρμογή των κοινοτικών πράξεων προς τη νέα Συνδυασμένη Ονοματολογία. Με τη διάταξη αυτή η Επιτροπή εντέλλεται να τροποποιήσει τυπικά τους κανονισμούς που εκδόθηκαν βάσει του κανονισμού 97/69 και εξακολουθούν να παρουσιάζουν ενδιαφέρον μετά τη θέσπιση της Συνδυασμένης Ονοματολογίας και τούτο ώστε να μπορούν να γνωρίζουν σαφώς οι φορολογούμενοι τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και να πράττουν τα δέοντα. Αν δεν γίνουν αυτές οι προσαρμογές, θα είναι ίσως δύσκολο για τους φορολογουμένους να γνωρίζουν με ακρίβεια τη νομική τους κατάσταση. Πρέπει εξάλλου να σημειωθεί ότι η ίδια η Επιτροπή αναγνώρισε με τις αιτιολογικές σκέψεις των κανονισμών 646/89 και 2723/93 ότι ορισμένες πράξεις που εκδόθηκαν βάσει της ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου δεν παρουσιάζουν πλέον κανένα συγκεκριμένο ενδιαφέρον μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού 2658/87 και πρέπει συνεπώς, «για λόγους σαφήνειας και απλοποίησης», να τροποποιηθούν όσοι από τους κανονισμούς διατηρούν συγκεκριμένο ενδιαφέρον.

30 Το ότι η Επιτροπή υπέχει την υποχρέωση να τροποποιήσει ρητά τους κανονισμούς που εκδόθηκαν βάσει του κανονισμού 97/69 και διατηρούν συγκεκριμένο ενδιαφέρον μετά την καθιέρωση της Συνδυασμένης Ονοματολογίας επιρρωννύεται κατά τα λοιπά από τη χρησιμοποίηση, στο αγγλικό και στο ισπανικό κείμενο, των εκφράσεων «shall be amended» και «serán modificados», ενώ τα κείμενα στις άλλες γλώσσες δεν περιέχουν κανένα στοιχείο κατά την αντίθετη έννοια.

31 Αφού δεν έγινε προσαρμογή των κοινοτικών πράξεων που εκδόθηκαν βάσει του κανονισμού 97/69, πρέπει να ερευνηθεί αν οι φορολογούμενοι ήταν σε θέση να γνωρίζουν με ακρίβεια τη νομική τους κατάσταση.

32 Πράγματι, λόγω των σημαντικών διαφορών που υπάρχουν μεταξύ των διακρίσεων του κεφαλαίου 23 του κανονισμού 950/68 και των διακρίσεων του κεφαλαίου 23 του κανονισμού 2658/87, οι φορολογούμενοι δεν είναι σε θέση να προσδιορίσουν επακριβώς την έκταση του κανονισμού 482/74 της Επιτροπής σε σχέση με τις διατάξεις του κεφαλαίου 23 του κανονισμού 2658/87 του Συμβουλίου.

33 Κατά συνέπεια, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κανονισμός 482/74 δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε διασαφήσεις που αφορούν εισαγωγές μεταγενέστερες της 1ης Ιανουαρίου 1988, διότι δεν προσαρμόστηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2658/87, καθόσον, λόγω της μη προσαρμογής του, οι φορολογούμενοι δεν είναι σε θέση να προσδιορίσουν επακριβώς την έκταση εφαρμογής του.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

34 Κατόπιν της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο.

Επί των δικαστικών εξόδων

35 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει, ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης, τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 1993 η Tariefcommissie te Amsterdam, αποφαίνεται:

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 482/74 της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 1974, περί κατατάξεως εμπορευμάτων στη διάκριση 23.04 Β του Κοινού Δασμολογίου δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε διασαφήσεις που αφορούν εισαγωγές μεταγενέστερες της 1ης Ιανουαρίου 1988, διότι δεν προσαρμόστηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2658/87, καθόσον, λόγω της μη προσαρμογής του, οι φορολογούμενοι δεν είναι σε θέση να προσδιορίσουν επακριβώς την έκταση εφαρμογής του.

Rodríguez Iglesias Κακούρης Hirsch

Mancini Schockweiler

Moitinho de Almeida Kapteyn Murray

Jann Ragnemalm Sevón

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Φεβρουαρίου 1996.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias